

Jan Le Witt (1907-1991) i Jerzy Him (1900-1982) byli artystami o polsko-żydowskich korzeniach, którzy w 1933 r. w Warszawie założyli specjalizującą się w sztuce użytkowej spółkę autorską, działającą do 1954 r. jako Studio Levitt-Him (później Lewitt-Him). Wykonali w tym czasie wiele prac reklamowych, grafik okładkowych, ilustracji i plakatów. W 1937 r. wyemigrowali do Londynu, gdzie kontynuowali działalność artystyczną, odnosząc duże sukcesy. Po rozwiązaniu spółki kontynuowali pracę twórczą indywidualnie. Le Witt przede wszystkim zajmował się malarstwem sztalugowym, natomiast Him tworzył ilustracje książkowe dla dzieci, grafiki reklamowe, okładki, projekty wystaw i witryn wystawowych. Obydwaj uważani są za jednych z najważniejszych twórców sztuki użytkowej w przedwojennej Polsce oraz w Wielkiej Brytanii po II wojnie światowej.

W pracy zebrano i uporządkowano fakty biograficzne na temat życia Le Witta i Hima oraz dokonano przeglądu i analizy wszystkich najważniejszych dokonań artystycznych, zarówno z czasu ich wspólnej, jak i samodzielnej działalności. Przeprowadzono szeroko zakrojone poszukiwania źródłowe, sporządzono dokumentację większości zachowanych prac, dokonano przeglądu piśmiennictwa i archiwaliów oraz pogłębiono badania o wywiady i relacje żyjących krewnych, współpracowników i uczniów. Przeanalizowano materiały rozproszone w miejscach, gdzie żyli i pracowali artyści, tj. przede wszystkim w Polsce, Wielkiej Brytanii i Izraelu.

Analiza biografii Le Witta i Hima pozwoliła przyjrzeć się także zjawiskom komercjalizacji sztuki oraz powstawania spółek artystycznych w pierwszej połowie XX w. Ich współpraca jest doskonałym przykładem tego typu inicjatyw. Dzięki dobremu udokumentowaniu jej działalności można uzyskać obraz jej organizacji i funkcjonowania, a także przyjrzeć się różnym aspektom sztuki użytkowej w czasach sprzed rewolucji cyfrowej.

Jan Kaczmowski
21.01.2020